

POSTANOWIENIE

Dnia 9 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Jaśkowski (przewodniczący)

SSN Bogusław Cudowski

SSN Halina Kiriło (sprawozdawca)

Protokolant Anna Pęsko
w sprawie ze skargi Ministra Sprawiedliwości
na uchwałę Rady Izby Notarialnej w R. Nr ... / 2012 z dnia 1 marca 2012 r.,
w przedmiocie wniosku Ministra Sprawiedliwości o wyznaczenie patrona dla
aplikanta A. K.,
po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 9 sierpnia 2012 r.,

umarza postępowanie.

UZASADNIENIE

Uchwałą Nr .../2012 z dnia 1 marca 2012 r. Rada Izby Notarialnej w R. stwierdziła brak możliwości wyznaczenia z urzędu aplikantowi notarialnemu A. K. patrona aplikacji notarialnej. W uzasadnieniu uchwały wskazano, że w chwili obecnej w Izbie Notarialnej w R. nie ma notariusza, który spełniałby prawne przesłanki do zostania patronem oraz miał możliwość objęcia patronatem aplikanta A. K.

Powyższą uchwałą, jako sprzeczną z prawem, zaskarżył w całości Minister Sprawiedliwości. Zaskarżonej uchwale zarzucił rażące naruszenie: 1/ art. 7 i 17 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 73, 72 § 1 i art. 35 pkt. 2 i 3 ustawy - Prawo o notariacie

(jednolity tekst: Dz.U. z 2008 Nr 189, poz. 1158 ze zm.) w związku z art. 75 ustawy w związku z § 1 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 grudnia 2005 r. w sprawie organizacji aplikacji notarialnej (Dz.U. Nr 258, poz. 2169 ze zm.), poprzez uchylenie się przez Radę Izby Notarialnej w R. od wykonania leżących w interesie publicznym obowiązków ustawowych, tj. od obowiązku organizacji i prowadzenia szkolenia, a w konsekwencji związanego z tym obowiązku wyznaczenia dla aplikanta notarialnego A. K. patrona; 2/ art. 7 Konstytucji w związku z art. 75 ustawy - Prawo o notariacie w związku z § 1 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 grudnia 2005 r. w sprawie organizacji aplikacji notarialnej, poprzez dokonanie błędnej wykładni przesłanek wyznaczenia notariusza patronem dla aplikanta notarialnego; 3/ art. 32 ust. 1 w związku z art. 65 ust. 1 Konstytucji RP oraz w związku z art. 72 § 1 ustawy - Prawo o notariacie i w związku z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 grudnia 2005 r. w sprawie organizacji aplikacji notarialnej, poprzez naruszenie zaskarżoną uchwałą zasady równości w dostępie do zawodu notariusza, polegające na ograniczeniu prawa i obowiązku aplikanta notarialnego A. K. do zaznajomienia się z całokształtem pracy notariusza w ramach aplikacji notarialnej prowadzonej przez Radę Izby Notarialnej w R. w sytuacji, gdy innym aplikantom patroni zostali przez Radę wyznaczeni. Wskazując na powyższe zarzuty, skarżący wniósł o uchylenie uchwały w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi samorządu zawodowego.

W odpowiedzi na skargę Ministra Sprawiedliwości, Rada Izby Notarialnej w R. wniosła o umorzenie postępowania wskazując, iż w dniu 14 czerwca 2012 r. podjęła uchwałę Nr .../2012, którą uchyliła w całości uchwałę Nr .../2012 z dnia 1 marca 2012 roku. W chwili podjęcia uchwały z dnia 14 czerwca 2012 roku zaskarżona przez Ministra Sprawiedliwości uchwała z dnia 1 marca 2012 roku straciła więc swoją moc prawną i została wyeliminowana z obrotu. Przedmiotowe postępowanie przed Sądem Najwyższym, zainicjowane skargą Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 maja 2012 r., stało się zatem bezprzedmiotowe.

Pismem z dnia 2 sierpnia 2012 r. Minister Sprawiedliwości cofnął skargę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 47 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (jednolity tekst: Dz.U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1158 ze zm.) przewiduje możliwość zaskarżenia przez Ministra Sprawiedliwości uchwał organów samorządu notarialnego w razie ich sprzeczności z prawem. Przepis ten w sposób niepełny reguluje postępowanie przed Sądem Najwyższym ze skargi Ministra Sprawiedliwości, stanowiąc jedynie o możliwości utrzymania w mocy zaskarżonej uchwały lub jej uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania właściwemu organowi samorządu z ustaleniem wytycznych co do sposobu jej załatwienia albo pozostawienia bez rozpoznania skargi spóźnionej. Przepis ten nie normuje innych kwestii, jakie mogą się wyłonić w trakcie postępowania zainicjowanego skargą Ministra Sprawiedliwości, ani nie odsyła w tym względzie do żadnych uregulowań proceduralnych zawartych w innych aktach prawnych. W tej sytuacji wypada stwierdzić, że występuje luka w prawie w zakresie regulacji tegoż postępowania. Lukę tę należy wypełnić w drodze analogii, stosując odpowiednio przepisy proceduralne najlepiej odpowiadające charakterowi rozpoznawanego środka prawnego. Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 24 maja 1994 r., I PO 6/94 (OSNP 1994 nr 7, poz. 119) i z dnia 8 kwietnia 2010 r., III ZS 1/10 (LEX nr 602765) uznał, że omawiana skarga Ministra Sprawiedliwości jest szczególnym środkiem zaskarżenia i dlatego należy stosować do niej przepisy kodeksu postępowania cywilnego o rewizji, a obecnie – o skardze kasacyjnej. W aktualnym stanie faktycznym i prawnym, wobec podjęcia przez Radę Izby Notarialnej w R. nowej uchwały z dnia 19 czerwca 2012 r., uchylającej w całości zaskarżoną uchwałę oraz kolejnej uchwały z dnia 5 lipca 2012 r. o wyznaczeniu patrona dla aplikanta A. K., i w konsekwencji tego – cofnięcia przez Ministra Sprawiedliwości przedmiotowej skargi, należało na podstawie stosowanego odpowiednio przepisu art. 391 § 2 w związku z art. 398²¹ k.p.c. umorzyć postępowanie.